

Sygn. akt II CNP 58/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 marca 2015r.,

skargi "R. P." Spółki Jawnej w T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 16 października 2013r. wydanego

w sprawie z powództwa "R. P." Spółki Jawnej w T.

przeciwko M. F.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Z mocy art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać wskazane w nim elementy, co oznacza ich wyraźne wyodrębnienie i poprawne wypełnienie treścią. Dotyczy to m.in. zarówno przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.), jak i odrębnego wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, stosownie do art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

W badanej skardze spełnienie wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

W badanej skardze spełnienie wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. ograniczone zostało jedynie do wskazania, że w zaskarżonym tą skargą wyroku doszło do rażącego naruszenia (obrazy) normy art. 527 § 1 k.c. oraz art. 527 § 2 k.c. Takie sformułowanie stanowi ponowne przytoczenie wyartykułowanej już podstawy skargi, a nie jest wskazaniem przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

Wypełnienie obowiązku związanego z wymaganiem określonym w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może być zastąpione przez ponowne powołanie podstaw skargi i ich uzasadnienia (v pkt. II uzasadnienia), ponieważ wymagania skargi wskazane odrębnie w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje i cele (postanowienia SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06 i I CNP 13/06, niepubl.).

Innymi słowy, oba te elementy konstrukcyjne skargi, wymienione w odrębnych punktach w art. 424⁵ § 1 k.p.c., nie są tożsame i powinny być zarówno odrębnie sformułowane, jak i odrębnie uzasadnione (postanowienie SN z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06, niepubl.).

Okoliczność, że powtórnie podane zostały przepisy prawa będące przytoczeniem podstaw skargi nie sanuje jej braku w postaci pominięcia niezbędnego odrębnego i wyraźnego wskazania przepisu prawa z którym, w ocenie skarżącego, zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, bo pozostaje z nim w sprzeczności (postanowienia SN: z 25 lipca 2006 r., III CNP 41/06, niepubl. i z dnia 26 lipca 2006 r., IV CNP 68/06, niepubl.).

W tej sytuacji, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia niezawierająca odrębnego od podstaw skargi wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, podlega odrzuceniu *a limine* (postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, niepubl.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.